

spørgsmål: „Lærlingerådet er principielt enig i, at den i lærlingeloven fastsatte 18 års aldersgrænse udvides, således at også unge over 18 år, der antages som lærlinge, skal være omfattet af lærlingeloven.“

Til § 4, stk. 1.

Efter lærlingelovens ikrafttræden i 1937 er der for næsten alle lærefag fastsat bestemmelser om mindsteløn enten ved kollektive overenskomster, ved anden aftale mellem organisationerne eller — i enkelte tilfælde — af et i henhold til § 4 nedsat lønnævn. De fastsatte lønninger er bindende også for læremestre, der står udenfor arbejdsgiverorganisationerne.

I en række fag er der ikke sket en regulering for lærlingelønninger som følge af prisstigningerne efter krigen. Selvom der i et vist omfang ydes frivillige dyrtidstillæg, er det nødvendigt at skabe en bedre mulighed for løsningen af dette spørgsmål. Det foreslås derfor, at spørgsmålet om mindstelønninger og dyrtidstillæg, hvor der ikke ved kollektiv overenskomst i det pågældende fag er truffet aftale, kan indbringes for et lønnævn, såfremt der ikke opnås enighed mellem parterne. Hvor der ikke ved forhandling i lønnævnet opnås flertal for en afgørelse blandt de af organisationerne udpegede medlemmer af nævnet, foreslås det, at lønnævnets formand kan træffe afgørelse om mindstelønnens og dyrtidstillæggets størrelse.

Til § 4, stk. 2.

Under hensyn til den siden gennemførelsen af loven af 1937 skete prisstigning foreslås det at forhøje mindstebeløbet for kostpenge under ferie til 3 kr. om dagen.

Lærlingelovens bestemmelse om feriens længde foreslås ændret fra 2 uger til 3 uger. Det forelagte og af hovedorganisationerne anbefalede mæglingforslag indeholder bestemmelse om 3 ugers ferie for voksne arbejdere. Da mæglingforslagets bestemmelser derfor ikke omfatter lærlinge, synes det rimeligt at udvide lærlingenes ferieret til 3 uger.

Den foreslåede tilføjelse vedrørende udlærlinge tilstræber at råde bod på den uretfærdighed, at udlærlinge ikke har krav på ferie og ferieløn for den del af ferieåret, der dækkes af læretiden.

Af bilag 3 i ungdomskommissionens betænkning om „Ungdommen og arbejdslivet“ fremgår det, at lærlingerådet herom i skrivelse af 12. januar 1950 til socialministeriet bl. a. har udtalt, at der i rådet er enighed om, at der bør sikres lærlinge ferie med løn i det første år efter læreforholdets afslutning.

Udgifterne i forbindelse hermed tænkes afholdt af læremestrene efter regler, der fastsættes af de enkelte fags organisationer eller lærlingeudvalg.

Til § 12, stk. 3.

Hensigten med de i denne paragraf foreslåede ændringer er at fjerne den urimelighed, at lærlinge har en væsentlig længere arbejdstid end fagets øvrige arbejdere, idet tiden, der medgår til den teoretiske uddannelse, må betragtes som en del af arbejdstiden. Der kan utvivlsomt være visse overgangsvanskeligheder forbundet med den her foreslåede ændring, især med hensyn til fremskaffelse af egnede lokaler til dag-skoleundervisning og den fornødne kvalificerede lærerstab. Disse vanskeligheder må i samarbejde med de interesserede organisationer kunne overvindes.

På baggrund af den tekniske udvikling er spørgsmålet rejst, om mesterlæren og den dertil knyttede teoretiske undervisning i alle fag er fuldt tilfredsstillende. Tanken er fremført om hensigtsmæssigheden af at indarbejde værkstedsskoler på sådanne områder som et supplement til den hidtil givne oplæring. Under henvisning hertil findes det rimeligt, at handelsministeren nedsætter en hurtigt arbejdende kommission med repræsentanter fra rigsdagen og arbejdsmarkedets organisationer med det formål senest den 1. april 1953 at afgive en betænkning om disse forhold, bl. a. under hensyn til de i andre lande indvundne erfaringer.

Øvrigt skal henvises til de betragtninger, der er gjort gældende i ungdomskommissionens betænkning om „Ungdommen og arbejdslivet“ §§ 46—51.

Til § 25.

Ændringen her er forårsaget af tilføjelsen til § 1, stk. 1, vedrørende lærlinge over 18 år.